

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XIII. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1829_477A-txt-shoot-idm836/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

gik under, opfød der et hædest Folc i det nordlige Afien, som kaldes M og o l e r n e, under deres Søding (eller Dsingis-Khan) Temudschin (omt. 1200), som truede med at indtage hele Verden, undervandg T y k k e r n e, indtog Russland, og trængde frem lige til Grænserne af Tydfland, men deres Øver-Magt varede ikke lange, og saa kom en ny T y k k e s t a m p for Øede, som efter sin første nævntkundige Hoveding (Othman omt. 1300) fader sit Herredom den O t t o m a n n i s k e P o r t. Diese ottomanske Tyrker indtog (under deres Sultan Mahomed den Anden) K o n s t a n t i n o p e l (jar 1453) og bemestredt sig hele det G r æ s k e R e i s e r d o m, som de omtrent hav endnu; men det øvrige Europa, som de ogsaa truede med at indtage, fik de dog ikke, for de fandt stedbare Abroer (ved Donau og Danister) i Russet, Po- l a f f e r, Ungarier, og fik en magtlig Modstander i det Ø s t e r r i g s k e S u u s, som nu med mange andre Lande ogsaa til Ungern under sig.

Ø s t e r r i g i sig selv er kun et lille Hertugdom (ikke engang saa stort som Nørre-Jylland) paa begge Sider af D o n a u i S y d-T y d f l a n d, men Hertugerne der, havde (i det 15de og 16de Aarhundrede) Lykken saa befrydelig med sig, at det lod, som de fulde dels Europa med Tyrkerne, og varer Keiser i hele det vestlige Romerske Rige, ligesom de Tyrkiske Sultanner i det Øste- rige. De kom da ogsaa til at føre den Keiser-Titel, som Carl den Store havde antaget, thi den havde Kongerne i Tydfland tilgjort sig, og efterat der havde været Tyd- ske Keisere af adskillige Huuse, især S a c h s i s k e, (R e n e- r i c k H u g l e f a n g e r og O t t o den Stor) F r a n k i s k e (S e n i c k den Hjelde) og S c h w a b i s k e (F r e d e r i c k R e d- s tæg, og F r e d e r i c k den Anden) kom Kronen til det Øste- rigte Huus, og af det var F r e d e r i c k den Tredie, som

regerede i Tydfland, da Tyrkerne indtog K o n s t a n- t i n o p e l. Hans Son, Keiser Maximilian den Hjelte, blev Herre over alle N e d e r l a n d e n e (Landene ved Nordhavet, N h i n, M a a s og S h e l d e) og Maxi- milianus Somesfon, C a r l den Femte, blev tillige Herre over hele det S p a n i s k e Rige, som da var det magtlig- ste i hele Christenheden.

Med S p a n i e n var det nemlig gaar saaledes til, at Vest-Gotheerne, som, da Araberne indtog Landet, var flygtet op imellem A s t u r i e n s Hjerge, oprettede statet S m a c k a R i g e r (N a v a r r a og L e o n) som Araberne ikke kunde undervinge, og disse Riger udvidede sig efterhaanden til to store (A r r a g o n i e n og C a s t i l i e n) som næsten indbefattede hele Spanien, og blev, fort efter Konstantinopels Indtagelse af Tyrkerne, formode ved Gjestermaal mellem Ferdinand i Ar- ragon og I s a c h e l l a i C a s t i l i e n. Araberne mistede nu ogsaa G r a n a d a, som var det Sidste, de ciede i Spanien, og Ferdinand, med T i l n o v n den C a- h o l s k e, blev tillige Herre over Neapel og S i- c i l i e n, men hvad der især gjorde den Spaniske Magt fregtelig, var A m e r i k a s Opdagelse, som ogsaa stodt under Ferdinand med Spaniske Skibe, af den berømte Genueser C h r i s t o f f e r C o l u m b u s. I Amerika indtog Spanierne de store Riger Mexiko og Peru, hvor Bjergene var fulde af Guld og Sølv, og da F e r d i n a n d var sonneses, tilfaldt det store Herredomme hans Daatter-Son, C a r l den Femte, der, efter sin Far fader Maximilian, tillige blev Keiser i Tydfland, og Herre over Nederlandene. Hade der ikke pa samme tid været en tapper Konge i Frankerige, (F r a n c e s den Hjelte) og havde Carl ikke, ved at sætte sig imod M o r t e n L u t h e r, (som 1517 stod op imod Paven)

